

lig, at Størstedelen af de paa Sindssygeanstalt indlagte Kvinder er der paa Grund af, at deres sexuelle Trang ikke er bleven tilfredsstillet, har jeg ment, at det vilde være ganske sundt i al Korthed at meddele, hvad den psychiatriske Erfaring lærer herom.

Sexuel Afholdenhed er for et sundt Nervesystem slet ikke og for et svækket sjældent Aarsag til Kvindens Sindssygdom. *Hovedaarsag* er den saa godt som aldrig, *medvirkende Aarsag* kan den blive (for et svækket Nervesystem), men hos et forholdsvis ringe Antal af sindssyge Kvinder.

For sunde Mennesker gælder det derimod, at naar den sexuelle Trang ikke tilfredsstilles, bliver den mindre stærk og indfinder sig sjældnere. Dette er et smukt Bevis paa Naturens Hensigtsmæssighed, der her som paa saa mange andre Omraader gør sig gældende, idet et Organ og en Evne bliver mindre udviklet, naar det eller den ikke bruges men derimod mere udviklet og stærkere ved Brug.

I Tilfælde hvor den sexuelle Trang ikke kan faa Udladning, behøver der ikke at gaa Værdier tabt. De kan omsættes til andre og paa andre Omraader end det sexuelle Livs. Man maatte dog anse det for et stort Tilbageskridt i Kultur om alle Kvinder ogsaa de, der ikke kan faa Del i et varigt sexuel Samliv i endnu højere Grad end hidtil blev indstillede paa det sexuelle. Naturen er som anført Hjælper og Vejleder.

Regine Petersen

Læge.

En ny Styreform.

(Efter »Samfundets Krav«).

Forudsat man mener, at folkeligt Selvstyre er den bedste politiske Styremaade, vil den lige almindelige Valgret, som den udfolder sig rundt om i Landene, kun daarligt tilfredsstille Kravet. Det Parti-

styre, som denne eftertragtede Reform fører med sig, er lige saa fjernt fra Selvstyre, som nogen anden Styremaade, vi kender. Selv Indførelsen af Forholdstalsvalg vilde blot fremskynde Partistyreets Kulmination, om det end vilde faa nogen Betydning derved, at de Partier, der var i Mindretal blev repræsenterede og man tilige ved Ophævelsen af Valgkredsene kom noget bort fra Særinteresser.

Der er dog nu foreslaaet en ny Styremaade, som virkelig vil skabe politisk Frihed, nemlig »Fri Valgret«, udtænkt og udformet af Overretssagfører Johan Pedersen, Aarhus.

I Fri Valgret eller »Selvstyre fra neden«*) er Hovedtrækkene disse:

Valgkredsene ophæves.

Enhver Borger udpeger, dersom han ikke direkte vil bruge sin Selvstyreret i den lovgivende Forsamling, som sin Repræsentant den, han personlig mener sig bedst repræsenteret ved.

Repræsentanten stemmer i hver Afstemning med det Antal Stemmer, han repræsenterer.

Diæterne retter sig efter Stemmetallet.

Som allerede nævnt vil Valgkredsenes Ophævelse mindske Særinteressernes Magt, Rigsdagen vil kunne naa til de større Samfundsopgaver, som nu, til Landets Skade, maa vente for de mindre Sager, der i Fællesskabets Interesse bedre afgjordes administrativt af dertil valgte fagligt uddannede Mænd.

Repræsentanten, frit valgt direkte af Vælgerne, ikke efter Parti-program og Beslutninger, har i hver enkelt Sag ingen anden Rettesnor end sin personlige Overbevisning. Vælgerne kan følge dens Stemme gennem hele Rigsdagsforhandlingen, der ikke forplumres af hemmelige Aftaler og Partibeslutninger. Repræsentanten kender ikke sine Vælgere, har altsaa intet andet Hensyn at tage end det at følge sin egen Overbevisning og gøre det bedst mulige for Helheden. Hans Ansvar er altsaa lige saa direkte som hans Indflydelse og lige saa stort.

Har man Tro til Folkets Selvstyreret, maa man indrømme det Evne til at give og fjerne Magten med sundt Omdømme, naar der gives det direkte Adgang dertil.

Kommer hertil, at Repræsentantens øko-

*) Se Pjeecen af samme Navn udkommet paa dansk Andels Forlag.